Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uirtus ei⁹ ⁊ diuinitas. ut sint inexcusabiles. quo cū cognouissent deū. n̄ sic dm magnificauerūt. Ergo cognouerūt. ⁊ in gssa ē diuinitatis abdere mens humana secretū. ⁊ inscenisis q; corpeis omib⁹ semiuiata illū iudet unūsitatis uidit ēe creatorē. q n̄ solū corpea unūsa p̄ret sic irracionalis aīa. neq; hanc ⁊ sic racionalis aīa excelleret. s; q bis omib⁹ simul longe incōparabili potentia p̄stare. Videbat. u. moueri corpus p locos ⁊ tempa. cū uel loco i locū cedet. ⁊ etatem tempis ⁊ inscursione mutaret. Apud se itaq; paululū osistit potentiā q; sui n̄ sine horrore suspiciens. querendū ne sup se aliād. an in se ēet osistendum s dubitauit. s; dubitantē se n̄ ēe dm dubitare n̄ potuit. q n causa dubietatis ignoratio ēet. n̄ enī n̄ ignarus ambiget. ds ⁊ nichil ignoraret. ac p hoc dubitare n̄ posset. Porro autē si anim adūtebat. ⁊ ignorare necessario. ⁊ osequtē ambige. adiecto eo qd ⁊ si n̄ subderet motioni p locū. moueretur tempe p affectū. nec pncipale rerū stabilimētū foret. qd ⁊ loco ⁊ tempe moū posset. q a n̄ p aliud moū nichil posset. in q autē unūsū staret. id in se ipso osisteret. sic in auctore suo altō raciocinata cognouit illud qd in libro supiore memorauit. uidit q; n̄ ab immoto moū nichil posse. ita q; necessario stare aīam ut corpus moueat. p tempus ⁊ locū. stare ⁊ in se ipso dm. q mouear aīam p tempō. corpō ⁊ p locū parit ⁊ tempō. Quo pnciptū nullū potest ēe pnciptū. qd uerta de immutitate ac sempitnitate cogitandū ē. q sic a nullo cep. ita i nullo osistit. n̄ sine qd da medio ab imus. qd omne corpō ē ad summa qd ds ē ⁊ inscrutandū rata. se seit int extima media reppit. eo qd nec cui qm corpoy similis existet. q a similitudo dei ēet. nec tnde eqri do posset. q ⁊ si ab illo cepisset. de illo tm n̄ ēet. Anim adiuuat ⁊ in rerum plenitudine aliud ēe secdm qd iudicaret